

MODERNA HÄSTKRAFTER

Föreningen
**SVERIGES
HÄSTKÖRARE**

Medlemsblad för föreningen SVERIGES HÄSTKÖRARE - Årgång 21 nr 2 2018

TEMA

**När det
som inte
får hända
händer**

**På
KUSKBOCKEN
med Nina Söderström**

**Teknik &
redskap**

Röjning med Griplastarvagn

**Arbetshästen
i media**

Insändare

Styrelse

Ordförande

Tom Meurling (A.U., BRUNTE)
Hemfridsvägen 3
192 67 Sollentuna
073 - 915 23 67
tom.meurling@tele2.se

Vice ordförande

Jonas Ericsson
Värnanvägen 5
812 93 Kungsgården
0763 - 468 077
jo64er@yahoo.se

Sekreterare

Lars Hellsten
Lindåsen Grymmakärret 35
545 92 Älgårås
070-2577499
hellstenlasse@gmail.com

Övriga ledamöter

Camilla Perhult
Knutby-Åsby, Dalhamn 211
740 12 Knutby
070 - 28 76 316
camilla@teamdalhamn.se

Erik Sundin

Näset 1
794 92 Orsa
070-5486229
eos.sundin@gmail.com

Jessica Bergqvist

Torstorp 62
43298 Grimeton
0706 - 627 237
breavad@gmail.com

Jan-Ove Lundqvist

Storbyn 283
891 95 Arnesvall
070-3092639

Ersättare

Håkan Fingal (AU)
Nybygget Rudu 15
561 92 Huskvarna
073 - 906 21 36
hakanfingal@gmail.com

Stella Nelson

Lilla Haga 263
732 72 Fellingsbro
070-32417
stella.nelson@orebro.se

Tommy Johansson

Stångviken 225
835 63 Föllinge
0702-387634
tommy-carina@hotmail.com

Redaktion Moderna Hästkrafter

Mailadress

redaktor@hastkorare.se

Redaktör

Maria Lindberg
Bjurbäcken 1
362 53 Uråsa
073 - 0466857
fyrforetareportage@gmail.com

Redaktionsgrupp

Hampus Jansson
0730763170
hampustjansson@hotmail.com

Åsa Friman

070 - 24 10 335
hultsbrukshastar@hotmail.com

Annelie Svensson

070-245 33 17
annelie@eriksgardenvimmerby.se

Layout/grafisk form

Simon Rimshult
Stekarekärret 1
544 91 Hjo
070 - 3464169
simon@rimshult.com

Ansvarig utgivare

Tom Meurling

Valberedning

Per Madestam

0730-932646

Svante Lindqvist

0730-891886

Gösta Kylsberg

0733-746888

Utbildningsgrupp

Camilla Perhult
(se styrelse)

Lena Erkers
Nittsjö 78
795 91 Rättvik
0248-175 31
lena.erkers@edu.rattvik.se

Sigvard Gustavsson
(se kassör/medlemsregister)

Elisabet Olofsson
Faluvägen 222
795 90 Rättvik
0706-966442
elisabet.olofsson@rattvik.se

Representater FECTU

Lars-Göran Göransson
070-2785480

Tom Meurling
(se styrelse)

Hemsida www.hastkorare.se PR-ansvarig

Lars Hellsten
(se styrelse)

Kassör / medlemsregister

Sigvard Gustavsson
L:a Frösboholma
280 22 Vittsjö
0708 - 250 278
register@hastkorare.se

Entreprenörsgroup

Jonas Ericsson
(se styrelsen)

Annelie Svensson
(se redaktionen)

Tommy Johansson
(se styrelsen)

Kuskutbildningen

Tom Meurling
(se styrelsen)

Ardennerbingsten Pralinen 11934 drar välten på värbrukardardag på Eriksgården 20/5-18.
Foto: Bertil Andersson

Redaktionsspiltan

När det som inte får hända händer.

Detta nummers tema är lite speciellt. Det handlar om olyckor och tillbud, när det går fel i körningen och hästarnas kanske drar iväg med vagnen. Vi ville lyfta detta viktiga ämne för att göra det mindre tabu. Tanken är inte att vältra sig i andras olycka eller att skapa sensationsjournalistik. Därför har vi inte heller fokuserat på själva händelserna, utan det viktiga är hur kuskarna har gått vidare - vad de tänker om olyckan nu och vad de lärt sig själva och vill lära andra.

Tyvärr pratar vi för lite om det här. De flesta som kör mycket häst har varit med om något tillbud. För vi är bara människor och hästarna är bara hästar. Ibland går det fel, på grund av misstag, slumpen eller otur. Men att låtsas som att det aldrig händer och inte prata om det hjälper ingen.

Givetvis gör vi alla allt för att förebygga olyckor, säkerhet är A och O, och kanske vill man därför inte skylta med dåliga exempel. Men jag tror bara vi förlorar på att tysta ner och låtsas som ingenting har hänt. För självklart blir man rädd vid ett tillbud, och om vi kan prata om rädslan kan vi lättare komma ur den och komma vidare. Självförtroendet får sig också en rejäl törn och en känsla av att det som hände är tabu, gör det inte lättare.

Som gröna kuskar gjorde jag och maken misstaget att spänna för en travkörd häst för en kälke. På grus. Så fort han gick framåt och det började skrapa och rassla bakom honom fick han panik och drog iväg. Tack och lov stod vi bredvid ladugården och maken lyckas svänga runt hästen och rakt in i väggen. Jag minns hur jag skakade när vi spände ifrån honom. Det var en chockartad lektion i hästars styrka och reaktionssnabbhet, och det kunde ha slutat långt mycket värre. Ett tillbud som skedde på grund av ren okunskap och övermod, men som räddades upp av snabbtänkhets och lite tur.

Vi har lärt oss otroligt mycket sedan dess, och själv har jag sluppit några värre incidenter i körningen. Mest på grund av att jag spenderar mer tid på hästryggen än i vagnen. Maken däremot har varit med om några turer. De har slutat utan skador på häst och kusk, och med en visare och mer kunnig kusk. För visst är det så - många gånger kan vi lära oss av olyckorna, även om vi helst vill undvika dem. Och ibland är det bara ren och skär otur. Men ingen gång så tjänar vi på att tiga ihjäl händelsen.

Så låt oss hjälpa varandra och vara öppna. Det får oss alla att känna oss mindre ensamma. För vi är inte ensamma om att ha varit med om obehagliga händelser i körningen, och vi är inte värdelösa kuskar bara för att det sker en olycka.

Låt oss alla minnas det.

Maria Lindberg

I detta nummer!

- 4 Ordförande har ordet
- 5 Frågespiltan
- 6 Rapport från hästkörarseminarium
- 9 Arbetshästen i media
- 10 Tema
- 14 Hästoria
- 15 Stalltips & annonser
- 16 Insändare
- 21 Årets hästkörare
- 22 På kuskbocken
- 26 Distriktsombud
- 27 Distriktsföreningar
- 29 Teknik & redskap
- 31 I nästa nummer

Ordförande har ordet

Efter en envist ihållande vinter kom så äntligen våren, väl sen men desto mer efterlängtd. Snö och kyla är glömt och istället har vi flugor och dammiga åkrar.

De senaste dagarna har det varit över 20 grader varmt här i 08-land så växtligheten har tagit en väldig fart och man får ligga i med vårbruket för att inte bli omkörd.

Ni som var på seminariet och stämman på Högbro bruk minns säkert drivorna med snö som gjorde att "skogskörningen" fick flytta ut på plogade ytor så alla kunde se och känna på olika redskap. Själv gjorde jag en del nya bekantskaper med våra europeiska vänner och då jag ska till England och fira min mosters 90 årsdag visade det sig att ett par av dem höll till i samma trakter så det ska bli kul att göra hembesök och se hur de jobbar med sina hästar. Den enda skrällen är att köra vänstertrafik, eller så tar jag bussen. För att återkomma till Sverige är det med visst vemod man läser alla rapporter om skadestaten på våra hästar och framför allt bristen på tid och tålamod för att låta skador läka ut ordentligt för att sedan bygga upp muskler och balans hos individen, allt ska gå fort och utan avbrott! Det är en sak vi alla måste ta med i tanket kring arbetskörning på uppdrag, vad gör jag om en häst blir skadad! Har jag egna resurser eller finns det kollegor som kan hoppa in? För kunden förväntar sig att arbetet ska bli utfört på utsatt tid. Hur och varför blev det såhär? Är det avsaknaden på kunskap och behovet att snabbt nå resultat på dressyrbanan eller en körtävling? Kunskapen kan vi alla ta till oss via böcker och kurser på olika sätt men att hetsa träningen för att komma till resultat brukar sällan bli bra.

En helt annan aspekt som Anders Eriksson och jag satt och funderade över häromkvällen var det här med statusen på körning. Vi som utbildar i körning har förmodligen alla hört att kan man rida så är det inga problem att köra sin häst! Inget kan vara mer fel. Mitt skolexempel är en hästvan programledare från SVT som envisas med att köra släde under en tagning vilket jag ställde mig tveksam till men till slut låter mig övertygas! Det slutar med att hästen sticker iväg som en ra-

ket då hon fokuserar på leendet i kamran istället för körningen, den gången gick det bra. Senast förra veckan fick jag samma fundering från en klient som jag var ute till. Anledningen till mitt besök var att ta reda på om hästen var inkörd vilket säljaren sagt. Efter ett första pass utan vagn inser hon hur svårt det är. Hästen var det inga problem med och efter lite övningar och diskussioner kom vi fram till att blivande kusken behövde lära sig körning, så både ägare och häst kommer på kurs. Då känns det som man har gjort rätt och fått fram budskapet.

Detta nummer kommer handla om när det som inte får hända händer! Det här med olyckor är svårt att prata om speciellt om själv har gjort en missbedömning för då är det bli pinsamt, samtidigt vill man inte prata så mycket om "skarpa" olyckor för då skrämmer man elever eller nybörjare. Dom allra flesta har varit med om någon form av tillbud eller sken tur skulle jag tro. Jag tänkte berätta om ett par! I fallet ovan med programledare sa magkänslan att det kunde bli som det blev så för säkerhets skull la jag mig under baksätet i släden, och tur va det då jag kunde ta vid när hon tappat kontrollen över situationen, vi var på ett stort fält så det fanns tid att reda upp det hela. Slutsats den gången var att lita på magkänslan.

Det tog nästan 20 år innan någon skådis fick ta tömmarna igen.

Vid ett annat tillfälle ställde jag fram vagn med linor osv för att sedan göra iordning hästen! Vad jag inte märker vi anspänningen är att någon illvillig person under tiden stulit sprintarna till ena skakeln. Efter en kort bits körning ska jag svänga skarp och det står en soptunna i ytterkurvan. Mitt för tunnan lossnar skakeln som slungas ut och träffar soptunna som faller omkull med ett brak, det var inte bara hästen som hoppa högt. Så med en skakel kvar styr jag upp mot en husvägg där hästen stannar och med bultande hjärta får jag dit skakeln med ny sprint och kan fortsätta turen. Hästen blev med all rätt rädd för tunnan i kurvan så till slut släpade jag bort den till en annan plats, så blev det bra. Slutsats av den erfarenheten blev att kolla allting flera gånger!

Ha en skön sommar
Tom

Obs! Bilden är ett montage!

Frågespiltan

? Fråga våra experter! Skicka dina körhästrelaterade frågor till: fragespiltan@hotmail.com

Fråga

Hur tillpassar man bäst körhuvudlag och brett på körhästen? Mvh Ingemar Wilhelmsson, Dals Långed

Svar

– Inom brukskörning är det relativt enkelt då man har enklare typer av huvudlag. Pannbandet får inte vara så kort att det drar fram nackstycket mot örat, det är väldigt viktigt att tänka på. Det gäller allmänt för alla typer av huvudlag – de ska vara utformade så att det inte uppstår något tryck mot örat, annars blir hästen öm där.

Vidare är det viktigt att huvudlaget är gjort av ett bra läder som är mjukt och skönt för hästen. Billigt, dåligt läder ger hårda och obekväma huvudlag som är stela och inte ligger bra. Ett anatomiskt utformat huvudlag i mjukt, bra läder och gärna med stoppning är att föredra.

Om man har nosgrimma på sitt huvudlag så är det för att ge stabilitet till huvudlaget, inte för att hålla munnen stängd. Den gamla regeln med två fingrar mellan nosgrimma och nosrygg är bra att följa. Nosgrimman bör inte vara fast utan kunna regleras eftersom olika hästar ser olika ut och därför behöver ha nosgrimman högre eller lägre. Stolpen som håller nosgrimman får inte sitta för långt fram för då dras också nackstycket fram mot öronbasen. Nosgrimman ska ligga lös i sitt eget sidstycke och inte vara fastsydd. Stolpen till nosgrimman ska sitta i stolpen på sidstycket, de ska alltså vara kopplade men inte sitta fast.

Käkremmen är till för att hålla huvudlaget på plats. Jag kör uteslutande par och då är det viktigt att hästarna inte kan klia av sig huvudlaget mot stängen eller varandra. Därför spänner jag käkremmen

så pass hårt att den håller kvar huvudlaget. Man ska givetvis inte strypa hästen, men regler om att ha en knuten näve mellan käke och käkrem fungerar inte – det blir för mycket spelrum. Att ha käkremmen hårdare är dock inget problem om man kör hästarna med nosen framför pannan och inte för korta halsar, går de in en bra arbetsform och inte är ihopdragna så stör inte käkremmen dem.

För att ytterligare säkra att huvudlaget inte åker av kan man fläta fast nackstycket med manen eller ha en rem som går under hästens huvud från nosgrimma till käkrem.

När det gäller att välja brett till hästen beror det på väldigt många faktorer. Brettet ska alltid anpassas efter hästen både när gäller typ och storlek. Det är alltid hästens mun och vad hästen trivs med som avgör. Det som är så komplext med häst är att det finns så många variabler som måste gås igenom för att veta vilket brett som fungerar bäst på just den hästen. Man måste ställa sig följande frågor: Förstår hästen över huvud taget vad jag vill? Är den utbildad till att genomföra det jag ber om? Är jag som håller i verktyget tillräckligt utbildad? Hur ser hästens kropp ut – är den lämpad för att utföra det jag begär? Är nivåerna på ringarna på selen anpassade efter just den hästen? Allt detta påverkar hur hästen är och känns i munnen. Det är väldigt

viktigt att man får ihop hela kedjan för att det ska fungera.

Jag använder gärna oledade brett (det som ibland felaktigt kallas raka brett) som ligger stabilt och still i munnen. Men även här finns flera olika varianter, tjockare och smalare, mer eller mindre böjda och med port eller ej. Vilket som passar beror på hästens anatomi, och det är det här som är konsten – att kunna tillpassa brettet till den individen.

Svarpanel

Anders Eriksson har arbetat vid Kungliga Hovstallet med allt både ridning och körning med par, fyrspann, sexspann med mera. Han har även gått Hovslagerskolan i Skara.

Han har tävlat i tremomentskörning och varit verksam som hästföretagare med en verksamhet som har omfattat hovslageri,

undervisning av arbete i töm, körning, köruppslag av olika slag som bröllopskörning, gräsklippning åt Flens kommun och Kgl Djurgårdens förvaltning sedan början av 1990-talet.

Anders har producerat flera utbildningsfilmer, planscher och böcker inom ämnet körning och just tillpassning av körhuvud-

lag finns skrivet i bland annat böckerna Körning och Hästens förutsättning för arbete, som finns på www.equitellus.com. Han bor och verkar på en liten fastighet som heter Marielund i Dunker utanför Malmköping. Hans verksamhet består av hästupbildning, hästupplevelser och hästuprustning.

FRÅN **dyngkär**ra
TILL

bröllop

Text: Gösta Kylsberg & Per Madestam
Bilder: Tom Meurling

Den första helgen i april samlades ett 60-tal medlemmar till hästkörarseminarium och årsstämma i Högbo bruk, strax norr om Sandviken. Seminariet hade detta år en internationell prägel då även ett flertal medlemmar från FECTU närvarade.

Efter fredagskvällens samling och introduktion, tog programmet egentlig början på lördag förmiddag med vd Arne Anderstedts intressanta presentation av Högbo bruk. Att Arne fått utmärkelsen årets eldsjäl förstod man efter presentationen. Över 120 personer med skiftande bakgrund och ursprung hade nu Högbo bruk som sin arbetsplats och arbetade med sådant de hade passion för, vilket inte nödvändigtvis, eller t.o.m. sällan, var det samma som de utbildat sig till eller tidigare jobbat med. Vi fick även en god

uppfattning om bredden på de uppgifter som brukets körhästar användes till. Allt från dyngkärrekörning till bröllop...

Efter föreläsningen var det avmarsch till stallarna. Där förevisades anspända redskap för skogs- och parkarbeten. Parförsänd griplastarvagn, snöplog med sandningsaggregat, vägspladd, vagn för turistikörning och en elegant kupé som bland annat används vid bröllopskörningar. Däremot spändes aldrig dyngkärren för...

Efter genomförd årsstämma föreläste veterinär Anna Scherdin, f n elev vid kuskutbildningen på Wängen, om hästens tänder. Lärorikt och tankeväckande med många bildexempel på vad som kan hända i hästens mun. Kvällen avslutades med en festmåltid i Brukshotellens eventlokal där vi

Här är deltagarna från övriga Europa samlade

fick avnjuta en buffé med rätter från bl.a Mellanöstern och Eritrea. Lars-Åke Johansson som utsågs till Årets Hästkörare 2017 fick under kvällen ta emot utmärkelsen i form av den speciella skakelklockan. Ordförande Tom Meurling tillkännagav även namnet på personen som utsetts till Årets Hästkörare 2018 och till vår stora glädje fanns pristagaren med under seminariet, nämligen Lena Casselbrant. Även hon fick motta skakelklockan och tackade för den ärofyllda utmärkelsen. Lena hade dessutom med sin gitarr tidigare under kvällen lett oss i uppskattad allsång!

På söndag förmiddag visade och berättade Lars-Åke Johansson mycket ingående om selar och anspänning, inte minst hur viktig tillpassningen är, allt för att det ska vara skonsamt för hästen. Särskilt intressant var det att höra om hur ”ny teknik” för sommarkörning utvecklades under 1950- och 1960-talen och som var katastrof för hästens välbefinnande, exempelvis när skogsskalkar ersattes med vagnar med små hjul som innebar obehagligt tryck på hästen och som förstörde många hästar. Det blev något bättre med fössingen, men inte riktigt bra då heller. Nuvarande skogsvagnar har en betydligt bättre funktion. Ett stort tack till seminarievärdarna Jonas och Maria Ericsson för ett välarrangerat seminarium. Vi fick smakprov inte bara på hästaktiviteter, utan också god inblick i vad Högbo bruk kan erbjuda av kultur, aktiviteter och inte minst vad gäller kulinariska läckerheter. Oj, vad god mat vi fick!

TACK FÖR ETT FINT SEMINARIUM PÅ HÖGBO BRUK!

Lars-Åke Johansson, Årets hästkörare 2017, går igenom hur selen ska sitta. Hästen heter Fänrik och framför honom står Anna Scherdin. Foto: Elisabet Ohlin

Vi som går kuskutbildningen på Wån-gen vill tacka föreningen för att vi fick en särskild puff att vara med på seminariet och årsmötet på Högbo bruk. Halva klassen kom, en del långväga.

Det har varit tradition att kuskutbildningens elever är med och hjälper till med lite av varje på seminarierna. Det försökte vi göra också, men mycket var redan så fint fixat. Några av oss hade sin LIA-värd och hästar på plats, så då blev det automatiskt lite pyssel med det. LIA står för Lärande i arbete, praktik alltså. Ja förresten, helgens enda – och mest exemplariska – bebis i sällskapet kanske ska få heta Lia, det visste ni inte. Det tar vi praktikanter givetvis som en komplimang. En som hade både LIA-värd och hästar

på plats var förstås vår klasskamrat Anna Scherdin, som gjort sin LIA på just Högbo bruk hos Jonas Ericsson. Hennes stora insats under helgen var föredraget hon höll på lördagen som veterinär, om hästens mun och tänder. En nyttig påminnelse om att man har alltid har mycket kvar att lära. Över huvud taget så är första intrycket av föreningen att det är en lärande atmosfär, en ödmjuk och nyfiken stämning, utan en massa ängslig prestige. Som vid diskussionerna om selar och anspänningar. Alla verkar våga fråga. Om det mesta. Och som ny känner man sig direkt välkommen. Så är det inte alltid i (häst)världen. Är det förtroendet mellan häst och kusk som sprider sig även kuskar emellan? Och över landsgränserna. Att träffa de utländska gästerna, se filmer om

dragdjur i Sydeuropa och höra om föreningen som värnar om åsnors villkor i Tanzania gav perspektiv på körkulturen i vårt lilla skyddade hörn av världen.

Till sist ett tack till Högbo bruk, ett fantastiskt ställe som verkar ge alla människor som arbetar där en möjlighet att komma till sin rätt och blomma ut, tydligen mycket tack vare vd:n Arne Anderstedt, känd för sitt sätt att ”bygga lag”. En solskenshistoria att sprida.

Elin Andersson
Karin Björkman
Elisabeth Grenholm
Anton Olofsson
Anna Scherdin
genom Elisabet Ohlin

Elin Andersson och Elisabeth Grenholm beundrar klädseln i Högbo bruks kupévagn av märket Hooper från London.

Arbetshästen i media

När radion kom på besök.

Radio Uppland P4 morgon har en serie "Jag och min häst". De ville komma till oss för att prova tävlingsgrenen Brukskörning med häst och vagn. Det vi vet innan är att det är direktsändning. Ingenting mer vet vi än att reportern Mona skulle vara här till klockan 7. Hästarna selade och vi väntar. Ingen reporter kommer. Efter en stund ser vi på håll, DEN bilen är det. Stannar hos granen. Försätter sedan färden förbi här. Men sen så dök hon upp. Lite hastigt berättar hon att det var stora köer på riksväg 55 och att hon hade fått motorstopp och att systemet i bilen, inkl. gps nollställdes så hon hittade inte. (Finns en anledning till att vi själva använder papperskartbok) Nu fanns ingen förberedelse alls, utan nu kastades vi raskt in i verkligheten direkt. Vi fick omgående frågan i direktsändning hur länge jag haft hästen jag hade framför mig. Hm Det var ju inte ens min häst... svarar lite taffligt 1,5 år. Ingen sanning alls där. Gunilla hade viskat, sedan han var drygt 1,5 år. Ja, ja det blev lite rättat där i direktsändning.

Så var det dags att ut och köra. För att göra reklam för båda våra/mina raser hade vi selat en Nordsvensk brukshäst och ett Gotlandsruss. Borkbläsen skulle få visa hur delar ur tävlingsgrenen Brukskörning med häst och vagn gick till. Medan Skinnarbo Balder som ändå är SM mästare går två, stod till reportern Monas förfogande. Bläsen och jag körde en runda under tiden jag berättade vad de olika momenten gick ut på. Allt var inte i direktsändning. Dock var svårt att veta när det var sändning eller inte. Mona hade direkt kontakt i lurarna med radiostationen i Uppsala och pratade med dem samtidigt som hon pratade med mig. Därefter var det Monas tur att få köra Balder på den banan vi byggt upp och visat. Balder skötte sig väl med den oerfarna kusen. Till en annan gång hoppas jag att att man kan få lite av frågorna i förväg så man kan tänka till att få korta svar. En aning tidspressat blir det mellan nyheter, musik och inslag.

Anita, Team Brukskörningskusk

Lindas ardenner är med i Farmen.

Text: Maria Lindberg

Linda Jönssons ardennersto Broketta har varit körhäst i farmen både detta och förra året.

Hur kommer det sig att just din häst var med i detta TV-program?

– Pappa fick förfrågan om vi kunde ställa upp med häst för han körde de andra djuren dit.

Hur mycket var du involverad vid inspelningarna?

– Jag var inte med under inspelningarna. Vi hade ett kontrakt vad som gällde med hästarna under inspelning. Jag själv var i med i 2018, jag körde in deltagarna till farmen.

Hur förberedde du hästen för uppdraget?

– Inte så mycket, jag tränade henne mest till att hon skulle vara trygg i de olika situationerna.

Hur tänkte du kring att icke hästvana människor skulle hantera och köra din häst? Körde de hästen helt på egen hand?

– Jag tänkte inte så mycket på det för att jag visste att hon var en trygg häst att köra med. Och det var hela tiden erfaret folk som var med och visade dem hur de skulle göra.

Så här i efterhand - vad tycker du om erfarenheten att ha haft med din häst i tv-programmet? Skulle du göra det igen?

– Jag tyckte bara det var roligt att hon fick vara med, och jag skulle gärna göra om det igen.

Reagerade och betedde sig din häst som du hade förväntat?

– Absolut

När det som inte får hända händer

Som kusk får man lära sig att vara oerhört säkerhetsmedveten, att förbereda sina hästar väl och inte ta risker. För det får ju inte hända något. Ändå händer det ibland. Hästar är flyktdjur, ridolyckor är inte helt ovanliga och givetvis går det även fel även i körningen ibland. Men tillsammans kan vi lära oss något och hjälpa varandra att gå vidare.

Det kan vara hemma på gården eller när man är iväg. Hur mycket vi än förbereder så är det omöjligt att helt gardera sig. Givetvis ska vi fortsätta sprida kunskap om säker körning, men kanske borde vi också bli bättre på att prata om de gånger det faktiskt gått fel? Att lära oss något och lära oss gå vidare. Inte döma varandra, och inte tuga ihjäl misstag och olyckor, inte vända varandra ryggen utan hjälpa och stötta varandra. Ett sätt att göra det är att prata om det.

Och det är vi tacksamma att nedanstående kuskar gjort i detta nummers tema.

Tack för att ni skickade in texter och ställde upp på intervjuer!

Vi vill inte skapa sensationsjournalistik, och har därför valt att inte fokusera så mycket på själva olyckshändelserna, utan istället se till hur man kan gå vidare. Förhoppningen är att små berättelser som de här kan göra körolyckor mindre tabubelagda och att vi kuskar kan bli bättre på att stötta varandra i just de här frågorna.

Det är självklart även bra att veta vad man ska göra om hästarna sticker med vagnen - det gäller ju att få stopp. Några tips kan vara att inte råhålla hela tiden i tömmen, utan ge och ta. Det kan även fungera att svänga fram och tillbaka för att bryta hästens flykt eller att svänga in i något som det tar stopp emot så som en vägg.

– Jag har varit med om både mindre incidenter som större olyckor. Känslan är mest NEJ! Det ska och får inte hända.

Hur har det påverkat dig?

– Jag har en armbåge med en lös flisa i efter en B-ponny med linor och svängel som vi fick stopp på men hamnade på en minivolt där jag fick ett par smällar på just armbågen. Kände ingenting när det hände, då låg allt fokus på att vara cool och ta hand om situationen så ponnyn inte kom lös. Det är cirka 10 år sedan och jag känner av det rätt ofta. I mig lagras varje incident så jag blir tydligare, tar färre chanser nu än tidigare. När det gäller hästarna så har de i vissa fall inte påverkats alls, i andra fall har det blivit ”ej rekommenderad för körning”.

Hur kände du för att köra häst direkt efter händelsen och hur känner du nu?

– Så länge adrenalinet är kvar är det inga problem! Men jag har blivit strängare mot mina elever om de har en häst som varit i en okontrollerad situation. Visar hästen minsta tecken på flykttankar så blir det fränspänning och en diskussion runt detta. Och eventuellt framtida körförbud...

Vad kan du ge för råd till andra kuskar kring vad man ska göra när man hamnar i en situation där en häst blir okontaktbar?

– Avbryta i tid. Inte utsätta sig själv eller hästen för uppgifter som är över ekipagets utbildningsståndpunkt. Så länge man håller kvar i tömmen finns det en chans att få stopp/avvärja följdolyckor och framförallt är man där för hästen när det tar stopp. Jag har aldrig medvetet släppt tömmen. Däremot har jag åkt på armbågar/mage och PRRRRRROOOat mer än en gång...

– Jag har varit med om skenturer med tre olika hästar, både mer rutinerade och mindre rutinerad. En gammal van häst som blev skrämmd i en utförsbacke, galopperade och blev okontaktbar. Men hon blev så småningom trött och saktade ner till trav och jag kunde få stopp på henne. En yngre häst som haft en tidigare dålig erfarenhet vid fränspänning blev rädd och jag stod för långt ifrån för att hejda det, jag försöker stoppa honom men han drog iväg. Och tillsist en väl inkörd häst, men som inte hade så mycket rutin. Han var stingslig när jag selade och när jag spänt för stack han med vagnen.

Hur kändes det när det hände?

– Med de äldre hästarna var jag mest arg tror jag, för att de inte lyssnade. När jag stod på marken med den andra hann jag inte bli rädd men kände mig väldigt maktlös. Att genom att springa bredvid och hålla tömmen under bettet få stopp på en häst i skacklar är ju snart sagt omöjligt! Jag önskade att jag varit på en öppen plats så att jag kanske kunnat svänga honom runt.

Hur har du reflekterat kring det efteråt?

– Jag undrar fortfarande vad det egentligen var som fick den rutinerade hästen att sticka. I det andra fallet inser jag att jag inte skulle ha lämnat hästen utan stöd och i det tredje att jag naturligtvis inte skulle ha kört utan hjälp när han inte kändes okej i humöret.

Hur har det påverkat dig? Mentalt? Fysiskt?

– Till att börja med så är det ju en rejäl påminnelse om hur små vi är i förhållande till hästarna och hur viktigt det är att aldrig bli övermodig och alltid sätta säkerheten först. Efter episoden där jag stod på marken så såg jag vagnen komma emot mej varje gång jag slöt ögonen när jag skulle sova, i flera månader efteråt. Jag fick tre brutna revben och lite punkterad lunga. Efter den tredje hästen fick jag en knäck i självförtroendet ”ska alla hästar jag håller på med skena för mej”?

Hur har det påverkat hästen/hästarna?

– Den rutinerade hästen blev inte påverkad alls, medan det två andra nu är ridhästar. Ingen av dem blev skadade fysiskt.

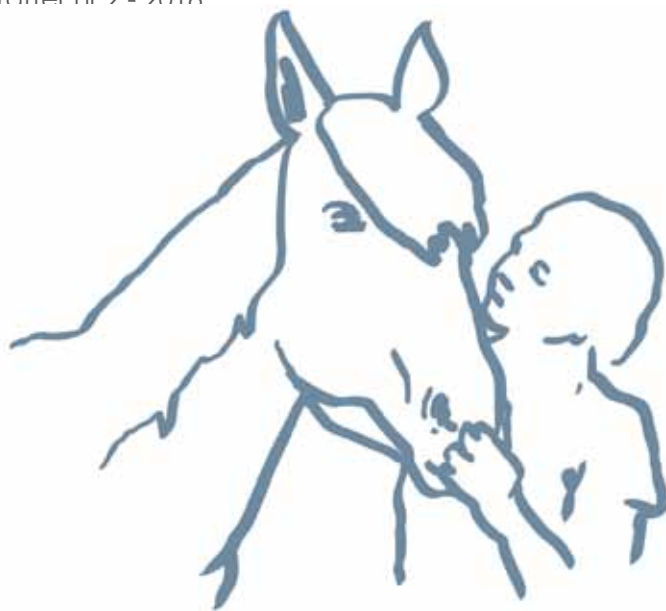

Hur kände du för att köra häst direkt efter händelsen och hur känner du nu?

– Jag körde den rutinerade hästen snart efter och det kändes bra, inga problem där. När jag blev fysiskt skadad fick jag vänta med att köra på grund av det, men kände sedan inget obehag med att köra min andra häst. Dock kände jag ett tag ett starkt obehag att stå framför vagnen när jag satt för i början, men det försvann ganska snart. Numera känner jag inget obehag, utan är fullständigt trygg med den körhästen jag har. Jag skulle inte heller tveka att köra någon annans häst i en situation där hästen är van utifrån ägarens bedömning.

Vad är ditt viktigaste råd till andra kuskar?

– Det viktigaste rådet är väl att inte sätta för alls den där dagen när det inte känns bra. På så sätt hade den senaste vändan kunnat undvikas. När en väl sitter där med en häst som inte svarar så vet jag inte vad jag skulle råda till. Jag skulle återigen försöka få kontroll och kontakt på alla sätt jag kan. Att hoppa av är inget alternativ om det inte skulle vara uppenbart att vi sprang rakt emot döden - annalkande tåg eller starkt trafikerad väg.

Sigvard Gustavsson

– Vi funderade på om vi någon gång skulle fatta mod till att anmäla oss till en plöjningstävling igen. Många tankar gick genom huvudet på oss. Hur kunde det bli så här? Visst gjorde jag som kusk fel, och tar mitt fulla ansvar för vad som hände. Men varför behövde det bli så? Många självanklagelser förstås. Vi var i någon form av chocktillstånd. Det som inte fick hända hade hänt!

Jag måste berätta, med stor tacksamhet, om den värme och tröstande ord vi fick under helgen. Denna värme är en stor anledning till att vi bestämde oss, ganska snart, att vi vill tävla igen. Vi har blivit än mer ödmjuka inför uppgiften, och ansvaret, att använda häst, och framför allt att framföra häst på allmän plats. Vi är fullt medvetna om att andra kommentarer också kommit, inte lika värmande, men inte speciellt många och i alla fall inte oss till dels.

“...förtroende får man inte, det förtjänar man!”

Hur har det påverkat hästarna och er?

– Vi har naturligtvis tränat och haft med hästarna så mycket som vi kunnat i annan verksamhet. Men det ömsesidiga förtroendet, mellan hästarna och oss, var brutet, och förtroende får man inte, det förtjänar man! Så är det väl brutet tar det tid att bygga upp. Många förstår säkert också den mentala spärren som finns för att visa sig på en tävlingsplats igen, och att det är en sak som måste bearbetas.

Vad har ni och andra lärt er av händelsen?

– Säkerheten är viktig och något vi i många lägen vurmar för. Det har varit uppe vid flera tillfällen, vid tävlingsmanhang, om hur nära medhjälparen får vara för att inte påverka/hjälpa kusken, till ett bättre tävlingsresultat. Istället för att diskutera hur nära måste medhjälparen vara för att kunna påverka/hjälpa till vid en incident. För några år sedan var det, vad gäller plöjningen, till och med så att medhjälparen inte, straffritt, fick följa med vid plöjningen utan skulle stanna kvar på vändtegen. Vid tävlingen året efter vår olycka så var alla överens om att medhjälparen skulle följa ekipaget och stå vid hästarna varje gång kusken skulle skruva och justera på plogen! Ett bra beslut, även om det var med blandade känslor eftersom vi med all önskvärd tydlighet kände att det var bland annat vår katastrofala händelse som föranledde denna diskussion. Men har den medfört en ökad säkerhet kring våra tävlingar så har det faktiskt blivit något bra av denna händelse.

Emely Lönnberg

– Jag ska ärligt säga att jag har en handfull sådana här tillfällen även om ingen av de, tack och lov, har slutat riktigt illa. Den här historien skedde för bara ett litet tag sedan.

Vi skulle köra timmersax med vårt ardennersto och först skulle Gustav köra bort lite virke för att vi sedan skulle kunna komma åt riset. Jag och dagens kursdeltagare var en bit bort när vi hör skrik, men vi ser att hästen står still så vi tror att allt är lugnt. Men så ringer telefonen, det

är Gustav och jag förstår att något är fel. Det visar sig att han ramlat och fastnat med benet under en stock och hästens bakhovar farligt nära sig huvud. Hästen står helt still trots att hon är en ganska känslig dam. Men hon är tränad på att stå still och verkade även förstå att något fel. Så fort vi kopplat loss henne så började hon trampa runt oroligt. Hade vi inte haft en klok häst kunde det varit mer än benet som kom till skada.

Vi har tränat halter och att stå still, men ändå är det inte alla dagar det fungerar. Jag tror att många tänker att man ska träna sina hästar till att stå still i sådana här situationer, men hur vet vi att de verkligen gör det innan vi är där? En häst kan reagera på så många olika sätt och på sin kusks stress och rädsla i en situation då något sådant här händer. Går det verkligen att förbereda sig och hästen för alla tänkbara situationer?

Per Madestam

Hur kändes det när det hände?

– Svårt att svara på. Fruktsamt. Jag handlade bara instinktivt utan att känna efter. Då fanns ingen tid för annat.

Hur har det påverkat dig?

– Jag fick några brutna revben efter olyckan, men det stora var nog att självförtroendet hade fått sig en knäck. Jag var snabbt tillbaka på kuskbocken, men den där obehagliga känslan kom ofta tillbaka och det tog lång tid innan jag kände mig trygg i framförallt den typen av körning som jag hade den gången.

Hur har det påverkat hästen/hästarna?

– Inga kroppsliga skador på någon av dem (det var par det var frågan om vid detta tillfälle). Den ene verkade det inte sätta sig så djupt i. Han var snart som vanligt igen, men den andre har det tagit flera år att bygga upp förtroendet för igen. Han var efter olyckan särskilt lättskräm i parkörningen, även om parkompisen var aldrig så trygg. Jag valde därför att nästan bara enbetsköra honom, väldigt mycket, och vår relation

blev vill jag säga närmare än jag upplevt med någon annan häst. Vi började liksom tänka likadant och förtroendet åter-skapades. Jag lärde mig att läsa av hans rädsla och hantera den på ett sätt så att det aldrig blev något obehagligt av det. Nu flera år senare kan jag känna att jag har nytta av den erfarenheten (även om jag helst varit utan den). Självklart har jag varit ute för incidenter efter detta också, men inget som fått så allvarlig utgång. Min känsla är att alla sådana erfarenheter ger självförtroendet en knäck, men det positiva är att jag får en påminnelse om respekten för det jag håller på med och vikten av ödmjukhet. Om jag inte stryker med på kuppen eller blir så skrämmd att jag inte vågar fortsätta, så blir jag för varje gång en bättre kusk och hästman. Jag känner dock att självförtroendet är helt avgörande för hur jag fungerar som hästkörare. Jag behöver emellanåt kunna stapla ett antal goda erfarenheter där jag verkligen känner att det inte bara funkar utan att det går riktigt bra. Just idag känner jag självtillit. Imorgon kan det se anorlunda ut....

Vad kan du ge för råd till andra kuskar kring vad man ska göra när man hamnar i en situation där en häst blir okontaktbar?

– Svår fråga. Mitt stora problem vid tillfället var att jag inte var i töm. Det är ju det viktigaste. Min erfarenhet med okontaktbara hästar är att det går över. Vi vet som regel åt vilket håll de vill springa när det blir rädda. Kan man vara med i töm och i mån påverka hästen/hästarnas väg så har man goda förutsättningar att avvärja en olycka. När hästen kommer in i en zon där faran inte längre är lika hotande kan du som kusk få uppleva att kontakten kommer tillbaka. Detta har jag, tack och lov, också fått uppleva.

Linnéa Kärnqvist

– När skenturen hände så hann jag ha tusen tankar i huvudet, men framförallt tänkte jag på hur jag skulle få stopp på hästen. Jag kände mig väldigt liten, rädd och maktlös.

Efter händelsen så har jag tänkt på vad jag kunde ha gjort annorlunda för att ha sluppit det och framförallt att jag aldrig någonsin vill vara med om det igen, men det finns ju inga garantier för det. Man måste vara på sin vakt hela tiden och vara med på hästens olika reaktionen, man ska kunna lita på sin häst men veta att den är fortfarande ett stort flyktdjur.

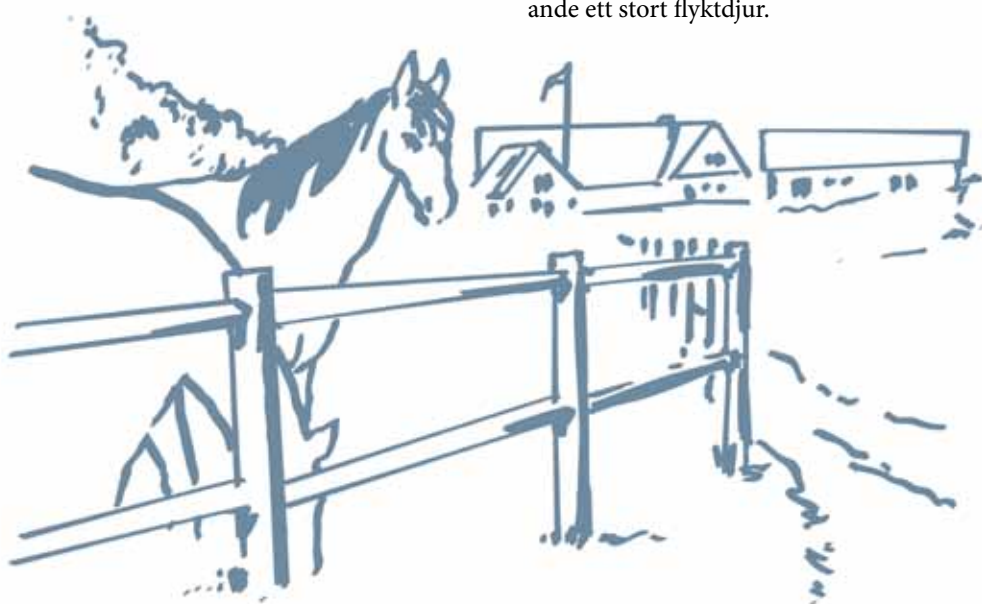
Hur har det påverkat dig? Mentalt? Fysiskt?

– Jag blev inte särskilt skadad fysiskt av detta, fick mest skrapår. Sedan mentalt är det en annan sak. Jag kände mig värdelös efteråt och tänkte att detta med körning är inget för mig längre även fast det är det roligaste jag vet. Det har påverkat mig på det sättet att jag är ganska osäker när jag ska köra idag, behöver någon till att pusha mig till att göra det om jag inte känner hästen väl. Jag litar inte på mig själv om det skulle bli en situation där hästen blir rädd/osäker och istället avstår jag att köra hästar som jag ej känner.

Jag har idag börjat köra häst igen efter att jag fått låna en trygg körhäst och känner stor glädje för det. Dagen efter händelsen så körde jag direkt för jag tänkte att det är bara att upp och köra igen, mest för min egna skull för att komma över den värsta rädslan. Sen tog jag hjälp, hade medhjälpare hela tiden.

Vad kan du ge för råd till andra kuskar kring vad man ska göra när man hamnar i en situation där en häst blir okontaktbar?

– När hästen blir okontaktbar så är det enda man måste göra är att försöka få stopp på den och då är alla medel är tillåtna.

Hästoria

Hästskjuts

Är du också intresserad av hästkörningens historia? Läs Ingmar Edvardssons bok "Hästskjuts, vägar, fordon och människor förr i tiden". Wahlström & Widstrand. Hästoria frestar med två illustrationer, annonser, från kapitlet Vagnbodens ordlista. SKF kullager finns i handeln men att få tag i den aktuella vagnssmörjan kan vara svårare. Lätt går det med bäge -till både dragarnas, kusk och medåkarnas glädje.

Stort tack till Uno Sjöberg, Storborgaren, som tillhandahållit boken.

SKF **1 = 2**

En dragare utträttar lika mycket arbete som två, om vagnen utrustas med S.K.F. naubössor, som äro lättgående och kunna inmonteras lika lätt i gamla som i nya vagnar.

AKTIEBOLAGET SVENSKA KULLAGERFABRIKEN / GÖTEBORG

GOD OCH DÄRLIG WAGNSMÖRJAS OLIKA Verkningar:

Sens moralen är:

- God Wagnsmörja lindrar dragarnes möda.*
- Sparar tid, sparar pengar.*
- Följer icke med sin tid.*
- Begagna därför endast*

A.P. SJÖBERGS PATENT WAGNSMÖRJA, som finnes i hvarje välrenommerad diversehandel.

STALLTIPSET

Har du något du vill dela med dig av i kommande nummer? Skicka in till redaktionen!

Uppskattade Skidspår

Jag satte en spårläggare efter en timmerkälke och drog upp några skidspår på en ängsmark i vintras! Uppskattat av många skidåkare.

/Tom

Radannonser

Köpes
Griplastarvagn, stor modell
samt tallriksredskap

0702785489 Lars-Göran

Säljes
Vill sälja min Gräsklippare.
Amish-klippare. 3 cylindrar. Skakel och
parstång. Finns i Östergötland, närheten
av Kisa.

Prisförslag 12 000kr

MVH
Ida-Johanna Carlander
Sävsjömåla 1
590 39 Kisa

Medlemskap

Moderna Hästkrafter är en medlemstidning för föreningen Sveriges Hästkörare, som kommer ut med 4 nummer om året.

Medlemsavgiften är 370 kr/huvudmedlem +20kr/familjemedlem och betalas årligen.

Medlem blir du enklast genom att gå in på www.hastkorare.se, klicka vidare till "medlemskap" och fyll i formuläret. Därefter kommer en faktura på medlemsavgiften. Har du inte tillgång till internet er-lägger du avgift på nedanstående bankgiro med namn och adress tydligt textat, även namn och födelseår på ev. familjemedlemmar.

När avgiften är erlagd kommer en bekräftelse på

medlemsskapet samt informationsmaterial om föreningen.

Därefter får du Moderna Hästkrafter hem i brevlådan fyra gånger per år, så länge du är medlem!

Bg 5727-1975

OBS! Om du bor utanför Sverige betalar du genom att använda vårt IBAN-nummer.

Swift/bic: SWEDSESS

IBAN nr: SE 2880000823961532061098

Att arrangera ett DM

Jag tyckte det kunde vara kul att delge läsarna av Modern Hästkrafter hur man gör när man arrangerar ett distriktsmästerskap i någon form av körning, i JUFs regi. Texten är till stor del skriven i jagform och när jag refererar till jag:et i texten, vill jag ta åt mig äran för just den delen som jag refererar till. När det däremot står vi, så vill jag också ta åt mig äran för just den delen jag refererar till, trots att jag inte som åstadkommit den delen. Artikeln är skriven dels före tävlingen men också en del efter tävlingen.

Idéfas

I slutet av februari frågade Johanna Larsson mig hur det såg ut med DM i skogskörning för Västmanland, om jag visste något om att någon skulle anordna ett DM någonstans. Jag hade inte hört något dylikt heller, även om djungeltelegrafen bland oss hästkörare är effektiv. Vi kan väl fixa nåt? Tyckte Johanna. Redan här visste jag att hon mest ville ha ett skogskörnings-DM för att kunna kvala in till SM nästa år.

Planering

Jag skvallrade till min vän i urskogen (Skinskatteberg alltså), Emely Lönnberg, och frågade vad hon tyckte. Torde väl funka hemma hos oss, tyckte hon. Perfekt, plats fixad. Nästa sak var när? Inbjudan måste skickas ut senast två veckor innan tävlingen. Vi tittade i våra respektive kalendrar och insåg att vi var i perfekt synkronisering, alla vi tre var ledi-

ga var tredje helg med en veckas inbördes förskjutning. Fram till den 22a April, då hade vi alla tid. Eller ja, jag hade en konsert med orkestern som gjorde att jag inte kunde vara med och bygga banan under lördagen. Nästa sak var att se efter om vi kunde få tag på tillräckligt många domare och funktionärer, Ha! En barnlek, hur många funktionärer kan det krävas på ett skogskörningsDM? Sen började vi räkna upp så många funktionärer som behövdes, det var lättare sagt än gjort att hitta så många. Vi som lagom har fyra personer som kan starta inom länet, ska nu skaka fram en skrällhus funktionärer. Utöver det krävs det egentligen 5, av JUF, utbildade stationsdomare och en överdomare. Dessa domare växer inte direkt på träd utan vi fick ställa sökradien på 12 mil för att hitta närmaste godkända domare. Nästa godkända domare skulle behöva göra en okriterligt lång resa för att ställa upp och döma för en bit mat och en skvätt sopapengar, Så vi beslutade att samla de kunnigaste hästkörarna inom samma sexton mils sökradie som kunde ställa upp och ”tycka saker”, Som en viss ordförande för SvHK benämnde det som.

För er som tävlat i någonting vet ni att det är mycket papper som delas ut, Det är domarprotokoll, generalprotokoll och massa reglementen att hålla reda på, Det måste gått åt minst ett par träd för att fixa fram alla de papper som behövdes. Varje stationsdomare ska ha ett protokoll för varje ekipage samt egna papper för att fyl-

la i eventuella halter. Sekretariatet ska samla in alla domarprotokoll och sammanställa dessa i ett generalprotokoll, för att kunna utse en vinnare. När nästa generation domare kommer med i bilden har de säkert egna surfplattor att anteckna på.

Egen träning

Jag själv började öva relativt tidigt inför tävlingen. Den enda gren som jag blev utesluten från förra året var lunnbänken, mina tävlingsnerver är lika bra som ett durkslag är på att samla vatten. Såhär på hemmaplan får jag till otroligt snygga lunnbänkar, men jag presterar så mycket sämre på bortaplan p.g.a. min nervositet. Om mina tävlingsnerver håller sig lugna under D-dagen kommer min lunnbänk vara i toppklass, men som sagt, om.

Banbygge

Under banbyggnationen var vi i en planterad blandskog och på ett f.d. flisupplag. Jag och Emely hade lyckas boka upp sig på annat håll så det var bara Arrangörsjohanna som medverkade tillsammans med Karl-Axel, utbildad domare, samt Gustav och Christina Rydlander och Emelys kompis Alva, Emely själv anslöt framåt kvällen. Dessa fyra fick till banorna med bravur. Även fast de behövt vara två till (Undrar vilka som smet från arbetet, mån tro?) för att bli helt klara med banorna under lördagen. Lunnbänken fick ligga på en traktorväg, banan med långstock fick vara på grusplanen medan käll- och vagnsbanorna förlades i skogen.

För att mäta stockarna på Lunnbänken så tillverkade jag och Gustav en ram som man kunde mäta med. Resten av året kan mät ramen användas som fotbollsmål, om man nu är lagd åt det hållet.

Tävlingsdag

Morgonen började som tur var inte som andra mornar. Jag hade lastat min svår-lastade häst på 5min och när vi sväng-er ut på landsvägen lossnar ett av däck-
en på finkan. Det hade ju varit jobbigt om jag hade tappat ett däck varje morgon. Det resulterade i att jag och min tålmod-
ige flickvän (skogskörning är inte hennes favoritsysselsättning) åkte upp som ar-
rangör istället för tävlingsekipage. För att öka antalet startande ekipage, inklud-
erade vi en ponnyklass med mindre kälke och vagn, Lunnbänken var så snällt tillt-
agen så även en tuff Shettis klarade av att lunna stockarna.

Emelys föräldrar skötte grillen och serverade hamburgare och korv med bröd under tävlingsdagen. Det var uppskat-
tat då det, mot förmodan, kom mer pub-
lik under dagen än tävlingsdeltagare. De hade läst det i tidningen då min mammas PR, Personliga Reporter, gjorde ett re-
portage om att Jennie Preiholt skulle delta (videoklipp finns delat på hennes fb-sida). Det kom besökare som kom och gick un-
der dagen, De flesta hade aldrig hört ta-
las om skogskörning med häst men även några skogsmästare dök upp, hörde jag talas om. De tyckte att tävlingsformen var intressant och de imponerades av samspe-
let mellan hästarna och kuskar. Det var ju inte fullt ös som på en hopptävling el-
ler precisionskörning, utan samspel under lite lugnare former.

Lär er av våra misstag

Som förstagångsarrangör är det svårt att kunna förutse allt. Har man tävlat är det lättare. När det gäller tid och plats så är det ett standardkoncept att ha bängenom-
gång 09:00 och första start vid tio el-
ler elva. Var tillräckligt många att byg-
ga bana, vi blev en och en halv timme sena för att banbyggarna inte hann klart med banan. Ha lagom stora stockar till momenten och inte för kläna stockar till lunnbänken. När det gäller redskap så är det nog bara att se till att de är hela. Lusen på kälken ska vara riktigt gjord, inte som min lus som hoppade ur hela tiden. Alla redskap behöver inte komma från samma person utan man lånar ihop redskapen från dem man känner. Om man nu kän-
ner några redskapsägare, annars kan det bli jobbigt.

Text av Hampus Jansson

DM i Brukskörning i Kronoberg

21 April var det dags för Kronobergs Dis-
triktsmästerskap i Brukskörning. Tävlin-
gen arrangerades av Kronobergskuskarna i
Björkparken i Linneryd.

Dagen bjöd på strålände vårsol vilket säk-
ert var en stor anledning till att det var rel-
ativt mycket publik. 7 ekipage var anmäl-
da till körningen och raser som användes
var ardenner, nordsvensk och fjordhäst.
Efter hård konkurrens med många duktiga
kuskar och hästar så var det till sist Zinita
Ekfeldt med sin ardenner Jotun som stod
högst på prispallen med lägst antal straff-
poäng efter en väldigt fin och välkörd run-
da.

Maria Wieslander, Kronobergskuskarna

Skogsdag på kulturresevatet Åsens by

Den 17 februari anordnades för fjärde året i rad Skogsdag på kulturresevatet Åsens by. Snön hade lagt ett tjockt täcke över hus, gårdsgårdar och landskap. En bättre inramning för arbetet med häst i skogen får man leta efter, och de besökare som tagit med kameran till Åsens by var säkert mer än nöjda med både "kulisserna" och dagens huvudattraktion; vackra arbetshästar och duktiga kuskar.

Åsens by är Sveriges äldsta kulturresevat och här kan besökaren flytta sig mer än hundra år tillbaka i tiden och se och uppleva livet på landet i en småländsk by. Jordbruket drivs så långt det är möjligt med äldre metoder, där hästen hade sin naturliga plats. Kulturresevatet samverkar med de olika hästföreningarna i Jönköpings län, och Skogsdagen genomfördes i samarbete med Höglandets Ardenner, Jönköpings

Läns Kusksällskap och Föreningen Nordsvenska Hästen i Jönköpings distrikt. Fem ekipage medverkade från dessa föreningar.

De medverkande var:

*Niklas Spets med sin 5-åriga ardenner Madicken e. Blair. Niklas är ordförande för Jönköpings läns kusksällskap och ekipaget är hemmahörande i Hestra.

*Gunnar Forsberg med sin 5-åriga ardenner Juni e. Respekt, ekipaget är hemmahörande i Gränna.

*Anders Holmberg med sin 12-åriga nordsvenska valack Atlas e. Vind, ekipaget är hemmahörande i Smålandsstenar.

*Anna Fingal med sin 6-åriga nordsvenska valack Waltz e. Vimmel, ekipaget är hemmahörande i Huskvarna. Waltz kördes också av Christian Gustavsson, som är ordförande i Föreningen Nordsvenska Hästen i Jönköping.

*Anna Andersson med sin 9-åriga nordsvenska valack Caiser e. Odar, ekipaget är hemmahörande i Skärstad.

De redskap som visade upp under dagen var enkel domänkälke, Värmlandskälke, kälke med rede samt två domänsaxar. Eftersom föret var det bästa tänkbara fick besökarna också tillfälle att åka släde efter häst, för dagen utrustad med bjällerkrans.

Vad är en skogsdag utan en sprakande brasa, kaffe och varm korv? Detta serverades både kuskar och besökare vid Åsens Timmerstugor, där även VIDA Skog AB och Skogstjänst i Linköping AB fanns på plats för att prata skogsbruk med intresserade besökare.

Text: Anneli Persson

Foto: Nils Andersson, Halmstad

Backfors gård

Nordsvenska valackerna Magnar och Cesar jobbar framför harven. Våren kom rekordsnabbt, och trots en vinter med 130 cm snö så försvann all snö på tre och en halv vecka.

Eftersom snön isolerat mot tjälen gick smältvattnet rakt ned i marken och vårbruket kunde starta en vecka tidigare än ifjol.

Foto: Elin Nordlund
Bakom harven: Jonas Nordlund
Backfors gård, Bjurholm

Skogsdag i Gryssebo

Den 17:e mars deltog jag och Pär-Anders på en skogsdag som Grällekлубben i H-län anordnade i Gryssebo som ligger mellan Vimmerby och Tuna. Emellanåt var det snöyra och blåsigt men även solen visade sig under dagen. Denna skogsdag anordnas vartannat år och där visas allt från grälletraktorer i arbete till modernaste skördare/skotare och övriga maskiner däremellan. Vi från Eriksgården visade hästkörning med griplastarvagn o Ulvins kombidrag samtidigt som vi marknadsförde föreningen Sveriges hästkörare.

Besöksantalet i år låg på 500 personer och hästar i arbete är mycket uppskattat och drar mycket folk till att titta och ställa många frågor. Kombidraget vi använder för att lunna fram virke tycktes intressant så flera passade på att provköra för att se fördelen med detta redskap. Vi erbjöd även ponnyridning för de minsta barnen med hjälp av ett av våra gotlandsruss. Eriksgården deltog för tredje gången på detta trevliga arrangemang.

Vid pennan // Annelie Svensson

Ardennerhingsten Pralinen 11934 är dragare av Ulvins kombidrag.

Hästarna som drar griplastaren är ardennerhästarna Tiffany, 12 år och Rasmus 9 år och kusk är Pär-Anders Nilsson. Griplastaren är en modifierad JSM, med Farmakran 4.20.

ÅRETS HÄSTFÖRETAGARE - JOBBAR MED NÅTURVÅRD

I förra numret av Moderna Hästkrafter gratulerade vi Järva Trädvårdscenter till utmärkelsen Årets Hästföretagare. Här får vi lära känna verksamheten lite mer och höra mer om hur det kommer sig att de blev Årets Hästföretagare.

Annelie Sjödin driver Järva Trädvårdscenter som började som ett rent arboristföretag 2012 för att sedan ändra inriktning mer och mer till att handla om naturvård.

– Det är det vi brinner för allra mest! Företagets verksamhet har specialiserat sig på naturvård i tätortsnära skogar. – Våra kunder är kommuner samt förvaltare som till exempel kyrkogårdsförvaltningar och statens fastighetsverk. Annelie Sjödin är arborist och naturvårdare, och i företaget arbetar även Lars Wiquist som är naturvårdare. Bägge är kuskar och kör häst i arbetet, hästarna är en oerhört viktig del av verksamheten. – Idag har vi fem nordsvenskar, fyra som går i arbetet, och en ettåring.

Arbetet är omväxlande med olika uppdrag och varierar med årstiderna.

– På vintrarna faller vi träd, beskär och kör ut allt med häst. Allt från enstaka

träd med en sax, till griplastarvagn. På sommaren jobbar vi med naturvårdssåttar. Vi arrangerar även mindre event för kommunerna, och andra småjobb.

Annelie ser positivt på framtiden och har många planer.

– Vi jobbar för en jämnare arbetsbelastning, att höja våra löner samt utveckla vår nya företagsidé.

Vad tror ni att ni fick priset som Årets Hästföretagare?

– Vi har väldigt fina ekonomiska siffror och en mycket god utveckling. Under 2017 hade vi hästjobb i stort sett heltid. Vad innebär det för er verksamhet att ni fått detta pris?

– En del i priset var utbildningsstipendium. I och med det så har vi fått möjlighet att få företagsutveckling och coaching från LRF. Det har varit väldigt bra för oss, och gett oss många nya inputs och idéer. I övrigt är det fantastiskt med en bekräftelse på ett mycket hårt arbete, och en

slags kvittens på att det vi gör är bra! Juryns motivering till utmärkelsen Årets Hästföretagare 2018 var som följer:

”Gedigen hästkunskap, helhjärtat engagemang och nytänkande entreprenörskap kännetecknar Årets Hästföretagare som på kort tid utvecklat nya tjänster i samverkan med kunder och med gott resultat. Företaget är ett utmärkt exempel på när traditionell hållbarhet på ett innovativt sätt appliceras i en otraditionell miljö. Verksamheten förverkligar en affärsidé som innebär att erbjuda landsbygdsnära entreprenörstjänster med naturvård i fokus i tätortsmiljöer.”

– Järva Trädvårdscenter är verkligen en förebild för branschen! De har god lönsamhet, ett tydligt marknadstänk och verkar i en spännande bransch, säger Erica Lindberg, verksamhetsledare för LRF Häst och ansvarig för utmärkelsen Årets Hästföretagare.

Årets Hästföretagare - vad är det?

Priset är helt nytt och delades ut för första gången i år. Det är LRF Häst och HNS som har instiftat priset och syftet är att lyfta fram goda exempel på framgångsrika hästföretagare som också är bra förebilder och kan inspirera andra.

Alla som driver hästföretag kan få utmärkelsen. 2018 var kriterierna för att kunna bli nominerad att det var ett företag i utveckling.

Kriterierna kommer att variera mellan åren för att man ska kunna nå och visa fram olika inriktningar.

En jury bestående av representanter för LRF Konsult, LRF Häst, HNS och Hästnäringens Riksanläggningar (Flyinge, Strömsholm och Wången) bedömde inkomna nomineringar och utsåg en vinnare.

På KUSKBOCKEN med...

Nina Söderström

Nina bor med sin sambo på Giftings gård 1 mil norr om Rättvik sedan c:a 5 år. Förutom hästarna har de hund, katt, några höns och 4 små kycklingar under uppväxt. På gården finns tre hus varav sambons äldsta son bor i ett av dom. Nina arbetar numera heltid som biolog med naturvård på Länsstyrelsen i Falun sedan knappt ett år, men innan dess drev hon företaget på heltid när hon bodde utanför Uppsala.

En ljummen sommarkväll passar det bra med slätter.

1. Hur kom du först i kontakt med Föreningen Sveriges Hästkörare?

Jag var och tittade på bruks-DM runt 2010 utanför Uppsala. Där träffade jag några som körde med nordsvenskar och fick komma och prova på att köra hos dom.

2. Vad har du/ni för hästar och vad kör du/ni?

Vi har två ardennerhästar av belgiskt ursprung. Vi kör i skogen, på bröllop, slätter, marknader, sportkörning men numera mest på fritiden sedan jag flyttade till Dalarna. De redskap jag använder är främst kälke, sax, flakvagn och slätter-

maskin men har även en griplastarvagn för enbet och en finvagn med sufflett - s.k. kalesch. För att inte glömma släde - den har gått varm denna snörika vinter! Har även dragit upp en båt med linor, svängel och kätting!

3. När och var blev du först "hästbiten"?

När jag gick i grundskolan i Krylbo utanför Avesta i södra Dalarna var jag en klassisk ridskoletjej - var i ridhuset så mycket jag kunde! Därefter har jag ridit några gånger i vuxen ålder innan jag kom in på körningen.

4. Vad är som driver dig/er att använda hästen?

Den skonsamhet mot marken och miljön som skogskörningen innebär. Detta är extra viktigt numera med mildare klimat och sämre tjäle vilket ger väldigt djupa spår i skogen av framförallt tunga skotare. Även den sociala biten med att köra turister är trevligt - det blir många nostalgiska ögonblick hos den äldre befolkningen när jag kör i Rättvik. För att inte tala om stoltheten när jag kör med den egenhändig renoverade kaleschen på bröllop!

Nemo får hjälpa skolan att köra ut stockar efter motorsågskurs.

5. Vilken är din/er favoritkörning och varför?

Skogskörning. Det härliga lugnet i skogen är en skön kontrast till det intensiva arbetet med körning i samhället. Ljudet av hästens frustande och klockans klämtande när han drar timmerlass i snön är bland det mysigaste som finns.

6. Vad har du stående längst fram i ditt vagnslider och vad använde du det till?

En flakvagn som både används vid motionskörning hemma men även till att köra i t.ex. Rättvik med under sommaren på en familjedag som är en gång i veckan.

7. Berätta något speciellt häst- eller körminne du/ni varit med om.

Det måste bli när min första häst Euro kom. Han var väldigt efterlängtd då jag hade letat efter en bra körhäst under lång tid. Dagen från att jag beställt transporten av honom tills dagarna innan han skulle komma kändes som evigheter och såhär i efterhand hade jag nog valt att transportera upp honom själv. Detta var dock opraktiskt då det även var några fjällnära kor som skulle upp från samma gård så var smidigast med lastbil. Nåväl - till Dagen med stort D (även som i Dramatik)! Hade just klivit upp från en massagebänk då mobilen ringde. Det var kollegan som skulle ha korna som ringde. Han bad mig sitta ner... Där började nervositeten - vad har nu hänt?! "Djuren är utanför Västerås"! Detta var ett dygn för tidigt! Lastbilsföraren kunde inte lämna vare sig hästen eller korna på respektive gårdar som det var bestämt (korna utanför Hallstavik samt Euro utanför

Euro står lugnt medan jag väsnas med griplastarvagnen.

Under Rättviks marknad är det många som vänder sig om och tittar när det kommer 900 kg ardenner!

En härlig sommardag finns inget bättre än att sitta på ett hölass!

Uppsala)! Fick bli en nödlösning att lämna dom utanför Bro i västra Stockholm där de fick övernatta. Jag fick tag på en hästtransport utanför Märsta och körde upp korna till Hallstavik. Därefter var det Eurostur - var en lättare resa och lämnade honom i stallet sent i mörka natten. Åkte tillbaka till Märsta-trakten för att lämna släpet och kör ungefär 300 meter varpå bilen hostar till och blir tvärtyst! Gick inte att få liv i den! Ringde en god vän vars sambo är bilmekaniker (detta var c:a kl 23 en vardagkväll så tog mot att ringa den tiden på dygnet...) Vi kom fram till att det troligen var växellådan som pajat så inget som var lättfixat! Var bara att få tag på en bärgare som kunde ta en pick-up, fick vänta några timmar innan han kom. Det var en väldigt snäll chaufför som skjutsade mig till Märsta där jag tog taxi till Arlanda, sedan buss till Uppsala och slutligen taxi hem. Var en ganska trött Nina med hund som

kom hem till slut när solen började stiga vid horisonten...

8. Har du/ni något råd till alla som håller på/vill hålla på med hästkörning?

Tänk på säkerheten framför allt och känn dig trygg i körningen så får du en bra förutsättning att lyckas.

9. Har du något ämne du skulle vilja ta upp på ett framtida Hästkörarseminarium eller i Moderna Hästkrafter?

Hur vi ska få mer arbetshästar i skogsbruket, t.ex. vid förstagallringar.

10. Vem vill du/ni se på Kuskbocken i nästa Moderna Hästkrafter?

Jonas Karlsson från Horndal, Avesta.

En mycket kylig men vacker dag är det härligt med en slädtur.

Välbehövlig vila under Rättviksmarknad.

Jag får hjälp vid plöjning av John, en redig hästfarbror från grannbyn.

Vacker utsikt över Siljan under slåtter med Nemo.

Distriktsombud

Vad finns det för hästköraraktiviteter i ditt distrikt? Kan man arrangera något för medlemmar i ditt område? Kurser? Ta kontakt med ditt distriktsombud.

Blekinge, Tom Larsson, Karlskrona, 076-8998811, backdala@hotmail.se

Dalarna, Erik Sundin, Orsa, 070-548 62 29

Gotland, Monica Elebjörk, Klintehamn, 070-381 02 17, info@svangel.se

Gävleborgs län, Anders Svensson, Hudiksvall, 0650-250 28

Göteborg och Bohuslän, Peter Andersson, Svanesund, 070-655 69 07, hogenhovslageri@hotmail.com

Halland, Jessica Bergqvist, Grimeton, 070-662 72 37, breavad@gmail.com

Jämtland, Marie Lidvall, Föllinge, 073-182 44 06, marielidvall@hotmail.com

Jönköping, Jan Bång, Gislaved, 0371-134 25

Kalmar, se distriktsförening, nästa sida.

Kronoberg, Henric Stenbeck, Tingsryd, 0702-132435, henricstenbeck@hotmail.com

Norrbottnen, Lars-Olof Lundgren, Blåsmark, 070-3380787

Skaraborg, se distriktsföreningar, nästa sida.

Skåne, se distriktsförening, nästa sida.

Stockholm, Sara Mattsson, Tyresö, 070-439 57 24, sara.mattsson@live.com

Södermanland, Gösta Kylsberg, Strängnäs, 0733-74 68 88, gosta.kylsberg@inbetween.se

Uppsala, Camilla Perhult, Knutby 070 - 28 76 316, camilla@teamdalhamn.se

Värmland, Knut Harju, Arvika, 070-851 67 31

Västerbotten, Dag Lernstad, Skellefteå, 0910-77 0423

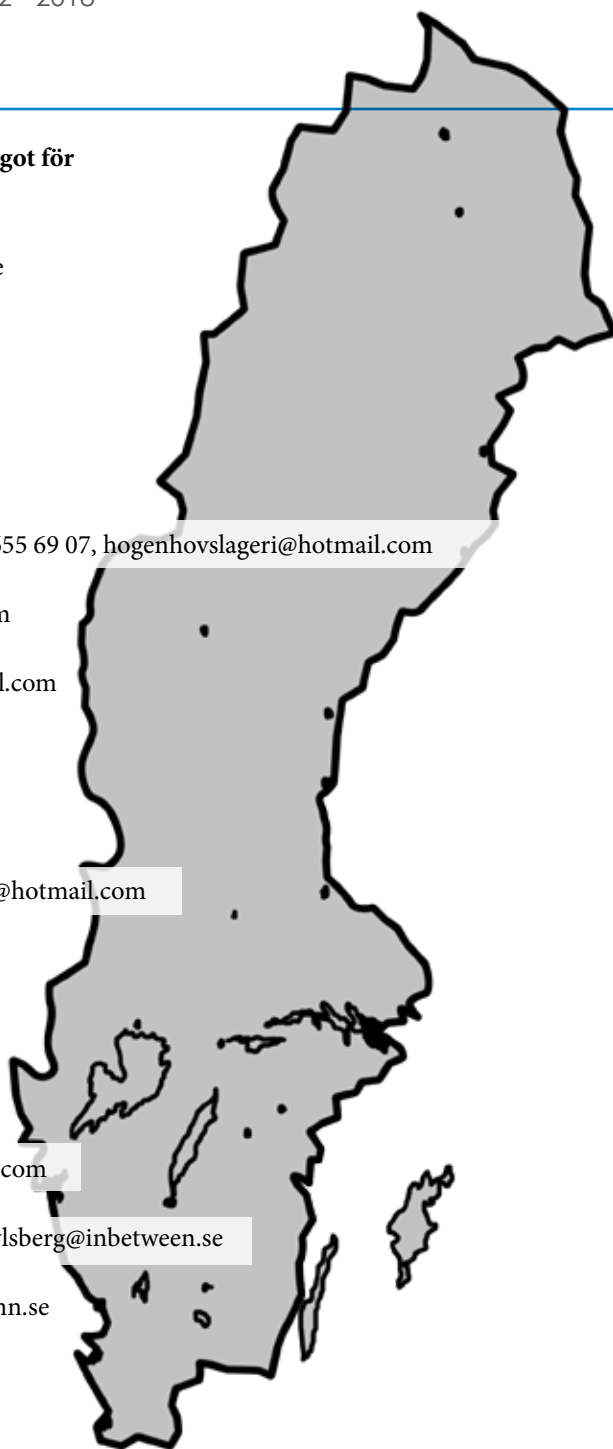
Västernorrland, Jan-Ove Lundqvist, Arnesvall, 070-3092639

Västmanland, se distriktsförening, nästa sida

Älvsborgs län, Linus Elmelid, Svenljunga, 070-276 60 04

Örebro län, Jesper Hansson, Lindesberg, 070-680 42 56

Östergötland, Kjell Brinkby, Vikingstad, 013-850 17

DISTRIKTSOMBUD

Meddela länets kommande aktiviteter till Jessica, jessica_rytter@hotmail.com så kommer de med på distriktens info-sida.

Om du är distriktsombud och vet att du inte har gett oss din mailadress, maila den till Jessica så läggs du till i maillistan.

Distriktsföreningar

Skaraborg

Kontaktperson: Per Madestam, Hjo
0730-932646,
per.madestam@naternarahastkraft.se

Kommande arrangemang:

Övningskörning.

Under sommaren kommer vi att bjuda in till ett par träffar som syftar till att komma ut och öva olika moment och miljöer med körhästen under ordnade träningsformer.

30 juni, kl. 10-12. Tömkörning i tätort.

Medtag din häst och en medhjälpare. Tömkör eller led i miljöer med villor, barn, cyklar, biltrafik och andra utmaningar. Plats Hjo folkhögskolas parkering. Instruktör: Christina Allansdotter. Kostnad 100:- kr /ekipage. (Ej medlem i FSHK betalar 200:-). Betalas efter anmälan till FSHKs bankgiro 5727-1975. Märk inbetalningen "Skaraborg". Anmälan till Jenny de Carvalho 0730-251289

4 juli, kl. 18.00. Prova på brukskörning.

Medtag inkörd häst och medhjälpare. Vi bygger bana tillsammans med sommarkursens deltagare och provar på momenten i brukskörning med Jenny Göransson som instruktör. Plats Hjo folkhögskolas parkering. Kostnad 100:- kr /ekipage. (Ej medlem i FSHK betalar 200:-). Betalas efter anmälan till FSHKs bankgiro 5727-1975. Märk inbetalningen "Skaraborg". Anmälan till Jenny de Carvalho 0730-251289

2-6 juli: Sommarkurs i brukskörning med häst, Hjo folkhögskola. Fulltecknat.

25 augusti, kl. 17.00. Vagnsutflykt. Ta med din körhäst och vagn samt familj eller vänner så gör vi en kvällsutflykt med grillstopp. Egen matsäck. Begränsat antal vagnar finns att låna.

Plats: Lilla Munkebo, Hjo.

Anmälan: Per Madestam 0730-932646 senast den 20/8. Ingen avgift.

8 september: Brukshästens dag, Skattegården Jäla kl. 11-15. Detta år blir det alltså inte första helgen i september som annars brukligt. Mer information Lena Larsson 073-9040617

Västmanland

Kontaktperson: Arne Persson,
Möklinta, 0224-82016,
draghasten@gmail.com

Kalmar

Kontaktperson: Tomas Karlsson,
Rockneby, 0725824080
tjommen1.karlsson@gmail.com

Se info på Sveriges Hästkörare
Kalmars facebookside.

Medelpad

Kontaktperson: Lennart Östberg, Specksta
070 395 09 50.

Fortsättning på nästa sida!

ÄLGARÅS VAGNMUSEUM UTANFÖR TÖREBODA

En resa i tiden för hästdragna fordon,
som vagnar, slädar och redskap m.m.

Kontakta Lasse Hellsten för en visning
070-257 74 99 • hellstenlasse@gmail.com

Skåne

Kontaktperson: Anders Blomberg, Perstorp
0733-148345
anderspivo@gmail.com

Kommande arrangemang:

Praktisk gräsklippning med häst.

När: Tisdagen den 7 augusti, klockan 13:00 – 16:00

Var: Bulltofta rekreatiomsområde, Malmö

Vad: Visning av praktisk gräsklippning med parhästar och olika klippaggregat. Där det kommer att finnas möjlighet att ställa frågor och provköra.

Frågor: Besvaras av Martin Lejon, 0760-95 40 48

Anmälan: Senast den 26 juli till Martin Lejon

Samlingsplats: Meddelas vid anmälan.

Pris: 50kr per person, vilket inkluderar fika.

Resa till EM i plöjning

Turistresa från Skåne till Norre Vosborg på Jylland, Danmark.

Där EM i plöjning o skogskörning går av stapeln 25-26 augusti. Vi har knapphängig info nu, så du/ni bör göra en intresseanmälan (som ej är bindande), så vi kan presentera en trevlig resa till ett rimligt pris.

Boende: stuga/tält/vandrarhem

Resa: bil/minibuss/stor buss

Tid: fre-sön/lör-sön

Pris: ?

Frågor o intresseanmälan:

Jonas Mårtensson 0709-518346

Alla är välkomna!

Styrelsen FSH i Skåne

Inbjudan!

Stockholms distriktsombud bjuder in till en körutflykt på Järvafältets naturreservat. Vem får komma? Medlemmar i FSHK med familjer.

Datum: söndag den 29 juli 2018

Samling: Kl 09,30 hos Tom Meurling på Väsby gård i Sollentuna. Vi vill komma iväg 10.30

Kostnad: 120 kronor per deltagare för lunch och fika vare sig man har häst eller inte.

Har du ingen vagn så finns det några att låna, har du ingen häst, kom och åk med på en trevlig tur i reservatet. Vi kör ut på reservatets skogsvägar och ridstigar för att titta på tävlingsbanan som byggdes inför fälttävlan under OS 1956. Många hinder har byggts upp med gamla foton och beskrivningar som underlag. Mitt på dagen stannar vi för lunch och fika under fältmässiga förhållanden. Det kommer finnas foder och vatten till hästarna.

Anmälan: till Sara Mattsson på sara.mattsson@live.com eller 070 - 439 57 24
Behöver du låna vagn? Kontakta Tom Meurling på tom.meurling@tele2.se
Några bilder från förra årets tur.

Välkomna
Sara och Tom

Grindmonterad vinsch på griplastarvagn

Under skotning med griplastarvagn i motormanuell avverkningar kan allt virke inte alltid nås med vagnens kran.

Orsakerna kan vara brant eller blockig terräng, dålig bärighet eller extremt mycket snö. Det förnämligaste sättet är då, om hästarna tar sig fram, att med någon av hästarna lunna virket till stickvägen.

Särskilt vid uppdragskörning är dock metoden ofta för tidskrävande och en vinsch monterad på griplastarvagnen kan vara ett bra alternativ.

Vinschar för skogsbruk finns i många olika utföranden. För styrka, tillförlitlighet och enkel användning föll mitt val på en hydrauldriven vinch med transmission. I friläge kan vajern lätt dras ut från vajertrumman. Den 6 mm grova vajern är i det här fallet 40 m lång.

En vinsch placerad på vagnens grind ger fortsatt låg tyngdpunkt, kranförarens sikt över lasset störs inte som vid kranmontage och slangdragningen blir enkel. Vajern guidas in mot vajertrumman via en talja monterad på lämpligt avstånd från trumman.

Vinschen körs på den här vagnen med samma reglage på ventipaketet som också har en annan funktion. Två trevägs kulventiler har monterats på trycksidan efter sliden för höj och sänkning av vagnens dragpunkt. Kulventilernas handtag uppåt – vinschning, bakåt – höj och sänk dragpunkten. Hästarna har snabbt lärt sig kuskens signaler, kroppsspråk, och några förmaningar om att vänta lugnt under vinschning har aldrig behövts. De gläder sig åt en stunds vila, kanske mumsande på en tuss hö. Förutsatt att säkerheten inte äventyras är det utan tvivel också välgörande för kusken med den fysiska aktivitet vinschning innebär.

Funderingarna började i vintras när snödjupet närmade sig en meter. Hur kunde arbetet underlättas för hästarna? Resultatet blev en grindmonterad vinsch, ett tillbehör jag idag absolut inte vill vara utan och dess användningsområden kommer tveklöst att växa. En riktig vinschlott!

Vinschen med tillbehör. Ett koppel av spännband för vinschning av knippen av massaved. Körsax för vinschning av grova stockar. Timmersax, med fästögla för krok, för vinschning av smala och medelgrova stockar. I övre delen bilden ses kulventilerna för val av funktion från reglage, se text.

Vinschning till vagnens vänstra sida. Kranen har ställts på lämpligt sätt som extra stöd.

Rotstock på väg mot vagnens högra sida.

Reklam & Profilkläder för medlemmar

Keps i svart canvasbomull

Pris: 85 inkl moms och tryck

T-shirt i Ekologisk bomull

Pris: 149 inkl moms och tryck

Färg: vit

Stl. XS-XXL, dam XS-XL

4930 Stickad jacka

Pris: 925 inkl moms

och tryck.

Stickad jacka med luva i snygg design och bekväm kvalitet. Jackan har dragkedjor i kontrastfärg och är förstärkt med softshellmaterial på axlar och ryggslut för ökad slitstyrka. **Färg:** grön/svart
Stl. XS-4XL

Mössa svart

Pris: 89 inkl moms och tryck

3250 Timmermansskjorta

Pris: 539 inkl moms och tryck.

Färg: blå/vit

Stl. S-XXL

1454 Byxa Herr & Dam

Pris: 645 inkl moms

(Ev. tryck tillkommer)

Går att få med Sveriges Hästkörare loggan / eget namn på bakben.

Färg: grön/svart

Stl. 44-62, 146-156, 84-124, dam 34-46

Huggarjacka Pfanner varsel kl.3

Pris: 3260 inkl moms och tryck.

Färg: orange/gul

Stl. XS-XXXL

Varselväst gul kl.3

Pris: 175 inkl moms och rygstryck

Stl. M-XXL

4949 Softshelljacka

Pris: 1049 inkl moms

och tryck.

En flexibel och mångsidig softshelljacka med justerbar huva. Tillverkad i ett vind-och vattentätt material som andas.

Färg: svart/grön

Stl. XS-4XL

3801 Pris: 650

inkl moms o rygstryck

Fleecefodrad vinterväst med vattenavvisande finish. Förlängd rygg som värmer ryggslutet.

Färg: svart

Stl. S-4XL

Klisterdekal 40x14cm

Pris: 19 inkl moms

Rygstryck 70kr. Småtryck samt personnamn 50kr.

Frakt tillkommer med 150 kr. Fraktfritt vid ordervärde över 2000 kr.

Vi reserverar oss från slutförsäljning och eventuella tryckfel.

Samtliga priser är inklusive moms.

Ring / Maila order till oss: 0504 - 106 00, info@glk.se, www.glk.se

Föreningen
**SVERIGES
HÄSTKÖRARE**

I samarbete med

GLK
PRODUKTER

Kommande aktiviteter

20 juni

Körning för Anders Eriksson utanför Uppsala. Mer info via Camilla 070-2876316 eller camillashastentreprenad@hotmail.com

11-12 augusti

Svenska och Nordiska mästerskapen i Bruksridning, Brukskörning och Skogskörning. Tävlingsarna går på Stenholmen islandshästcenter utanför Linköping.

25-26 augusti

EM i körning och plöjning i Danmark.

29-30 september

SM i plöjning på Lyngby Gård, Kristianstad.

NY REDAKTÖR SÖKES!

Dessvärre ska Maria Lindberg åta sig andra uppdrag och måste lämna arbetet som redaktör för Moderna Hästkrafter senast vid årsskiftet. Därför söker vi nu hennes efterträdare.

Är du intresserad eller vet du någon som skulle passa? Hör av dig till Tom Meurling på tom.meurling@tele2.se eller 0739152367

Vänliga hälsningar
Redaktionen

www.hastkorare.se

I NÄSTA NUMMER:

Hållbar inkörning

Nästa nummers tema handlar om inkörning och hur man kör in hästar på ett hållbart sätt, både mentalt och fysiskt. När kan man belasta en häst och hur mycket? vad klarar en häst av mentalt, hur snabbt kan man gå bra? Vad är skillnaden på att köra in en yngre häst jämfört med en äldre när det gäller just hållbarhet?

Vi behöver råd och tips från er som kör in hästar! Hör av dig och berätta hur du tänker när du kör in en häst. Hur tidigt börjar du, vilka steg går du ig-

enom och när gör du vad och varför? Hur bygger du upp en hållbar körhäst som förhoppningsvis fungerar långt upp i åldern?

Mejla till redaktor@hastkorare.se eller ring redaktör Maria Lindberg på tel 0730466857.

